

Kevers blijven aan de strijkstok hangen

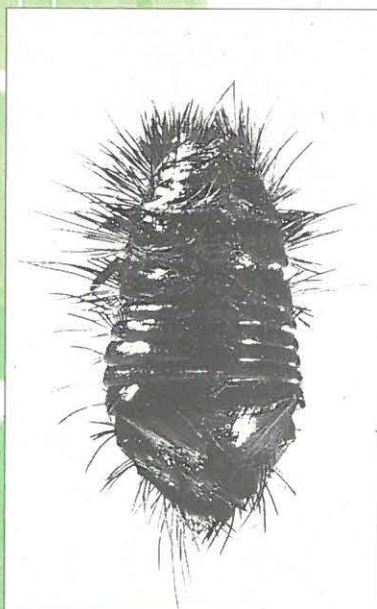
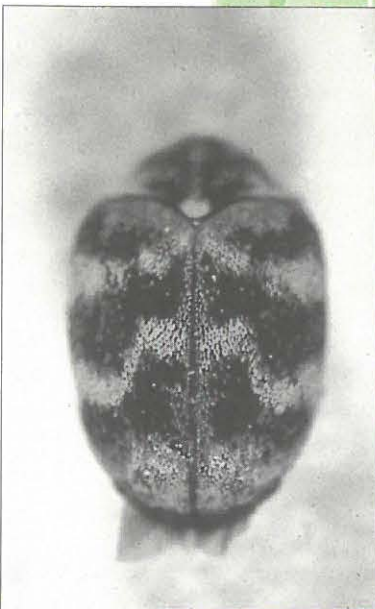
*Dit verhaal gaat over een piepkleine larve, over hoe die menige vioolbouwer tot wanhoop kan brengen en onder violisten zelfs voor volledige hysteric kan zorgen. We hebben het over de gewone tapijtkever (*Anthrenus verbasci* L.), die in vakkringen niet voor niks de 'bow hair bug' als bijnaam gekregen heeft.*

PAARDENHAAR ALS LEKKERNIJ

Strijkstokken voor violen worden doorgaans bespannen met paardenhaar. Een duurzaam en soepel materiaal dat precies voldoet aan de eisen van veerkracht voor een goede strijkstok en dat relatief weinig onderhoud behoeft. Dat de haren van de strijkstok er soms als losse draden bij hangen is, heeft met de bespanning volledig naar de knoppen is, heeft met de kwaliteit van het paardenhaar meestal weinig te maken. In dat geval is de kans groot dat de larven van de gewone tapijtkever bezig zijn geweest.

WEGGEDOKEN IN HET DONKER

Als een strijkstok langere tijd niet gebruikt wordt, en bijvoorbeeld in een gesloten kist op zolder opgeborgen is geweest, dan vormt zo'n rustige plek een

ideale omgeving voor de larven van de gewone tapijtkever. De sterk behaarde larven worden slechts 2 tot 3 mm lang en hebben 2 opvallende borsteltjes aan het einde van hun achterlijf. Zij voeden zich met allerlei producten van dierlijke oorsprong, waaronder dierlijk haar. Hun maaltijd nuttigen ze het liefst op een donker plekje, waar ze zich ongestoord weten. (Dit in tegenstelling tot de volwassen kevers die juist op het licht afkomen en zich voeden met nectar en stuifmeel van bloemen.) De larve leeft stukken langer dan de kever zelf. Het larvale stadium kan uitlopen tot wel 12 maanden.

ANGST TERECHT; DOCH DE RISICO'S ZIJN BEHEERSBAAR

De vioolbouwer en -restaurateur heeft het paardenhaar vaak in bundels aan het plafond hangen, los in de ruimte. Door de bundels vol in het zonlicht te houden en ze af en toe te draaien, voorkomt hij dat de larven er een aanval op doen. Ze hebben immers een hekel aan licht. Toch krijgen veel restaurateurs de rillingen, zodra ze de larven (of de gevolgen ervan) signaleren.

Paniek is niet nodig op het moment dat iemand met een antieke vioolkist onder z'n arm de zaak binnensapt en hij de geruïneerde bespanning van de strijkstok laat zien. De larven verplaatsen zich tamelijk langzaam. Het beste kan de vioolkist (buiten!) worden uitgeklopt, leeggezogen en grondig worden schoongemaakt. Het veiligste is om het oude paardenhaar te verbranden. Met een insecticide dat permethrin, deltamethrin of cyfluthrin bevat, wordt vervolgens een giftig residu aangebracht dat 6 tot 8 weken zijn dodelijke uitwerking behoudt. De beste maatregel is echter een preventieve: de viool en strijkstok regelmatig het licht gunnen en ermee te musiceren! ■